

Kiểm tra, đánh giá - điều kiện để nâng cao hiệu quả thi đua yêu nước theo tư tưởng Hồ Chí Minh

● LÊ THỊ THẢO *

Tóm tắt: Nhìn lại chặng đường lịch sử của dân tộc, chúng ta thấy, Hồ Chí Minh luôn coi thi đua là cách tốt nhất để khơi dậy lòng yêu nước, ý chí tự lực, tự cường dân tộc. Từ quan điểm, hành động cùng lời kêu gọi thi đua ái quốc của Người đã động viên toàn Đảng, toàn dân, toàn quân ta đoàn kết một lòng, vượt qua mọi khó khăn, gian khổ, góp phần đưa sự nghiệp kháng chiến đến thắng lợi, công cuộc kiến quốc đến thành công. Quan điểm của Hồ Chí Minh về kiểm tra, đánh giá trong thi đua được tác giả chia sẻ trong bài viết, đó là: 1. Sự cần thiết phải kiểm tra, đánh giá trong thi đua; 2. Mục đích của kiểm tra, đánh giá trong thi đua; 3. Yêu cầu về cách kiểm tra, đánh giá, tổng kết trong thi đua. Và kiểm tra, đánh giá là một trong những khâu quan trọng, không thể thiếu để thi đua đạt hiệu quả cao nhất.

Thi đua là một tất yếu khách quan, là động lực của sự phát triển xã hội; quá trình sản xuất của con người là điều kiện đẻ nảy sinh thi đua. Hồ Chí Minh khẳng định: “Công việc hàng ngày chính là nền tảng thi đua”⁽¹⁾, thi đua làm cho công việc hàng ngày của mỗi người tốt hơn, hiệu quả hơn. Như vậy, nền tảng của thi đua không phải là cái gì xa xôi mà bắt đầu từ những việc hàng ngày, là hoạt động sống của mỗi con người. Để thi đua có hiệu quả cần phải xác định đúng mục đích, nội dung thi đua, bởi ở mỗi giai đoạn lịch sử đều có những yêu cầu và nhiệm vụ khác nhau. Thi đua phải có kiểm tra, đánh giá, tổng kết để kịp thời biểu dương, khen thưởng, nhân rộng các điển hình tiên tiến; có vậy mới động viên, khích lệ được đông đảo quần chúng hăng hái thi đua. Có thể nói, hiệu quả của thi đua phụ thuộc vào việc chúng ta thực hiện đồng bộ các yếu tố, các khâu của quá trình thi đua, trong đó công tác kiểm tra, đánh giá, tổng kết rút kinh nghiệm là một trong những khâu quan trọng, không thể thiếu để thi đua đạt hiệu quả cao nhất.

1. Quan điểm của Hồ Chí Minh về kiểm tra, đánh giá trong thi đua

Thứ nhất, sự cần thiết phải kiểm tra, đánh giá trong thi đua.

Kiểm tra, đánh giá là một trong những khâu quan trọng trong mọi hoạt động sống, hoạt động có ý thức của con người. Hoạt động của con người bao giờ cũng bắt đầu từ suy nghĩ, xác định ý đồ, mục tiêu, tổ chức thực hiện. Trong khi tổ chức thực hiện, cần phải so sánh, đối chiếu kết quả thực hiện với mục tiêu ban đầu để điều chỉnh cho phù hợp. Sau khi thực hiện, đòi hỏi phải đánh giá lại toàn bộ quá trình để rút kinh nghiệm, bổ sung, hoàn chỉnh nhận thức và quá trình thực hiện. Hoạt động đó không gì khác hơn là hoạt động kiểm tra.

V.I.Lênin từng khẳng định: “Điều chủ yếu là chuyên trọng tâm từ việc soạn thảo các sắc lệnh và mệnh lệnh sang việc lựa chọn người và kiểm tra sự thực hiện”⁽²⁾. Ông cũng nhấn mạnh và đòi hỏi phải dành chín phần mười thời gian vào việc lựa chọn người và kiểm tra sự chấp hành, bởi “nếu không thì tất cả mọi mệnh lệnh và quyết định sẽ chỉ là mớ giấy lộn”⁽³⁾. Trên tinh thần ấy, Hồ Chí Minh sớm coi kiểm

* TS, Học viện Báo chí và Tuyên truyền

tra là một trong ba khâu quan trọng: “Khi đã có chính sách đúng thì sự thành công hay thất bại của chính sách đó là do nơi cách tổ chức công việc, nơi lựa chọn cán bộ và do nơi kiểm tra. Nếu ba điều ấy sơ sài thì chính sách đúng mấy cũng vô ích”⁽⁴⁾. Theo Hồ Chí Minh, muốn quyết định đúng mọi vấn đề, trước hết phải “điều tra nghiên cứu”⁽⁵⁾. Có nắm chắc tình hình thì đề ra chính sách mới đúng. Và mỗi khi làm xong một công việc, dù thành công hay thất bại, phải biết lắng nghe rút kinh nghiệm để làm “khuôn phép” cho những công việc khác, coi đó là “chìa khóa phát triển công việc”⁽⁶⁾.

Ở đây, Hồ Chí Minh sớm thấy rằng không chỉ việc đề ra chủ trương, đường lối, chính sách, nghị quyết, chỉ thị cho đúng, mà điều hết sức quan trọng, có tính quyết định, bảo đảm sự thắng lợi là phải tổ chức thực hiện và kiểm tra việc thực hiện. Nếu “không điều tra nghiên cứu, không kiểm tra theo dõi việc thi hành”⁽⁷⁾ thì tất yếu nảy sinh bệnh quan liêu, giãy dụa. Như vậy, khi mục đích, nhiệm vụ chính trị đã được xác định, nghị quyết đã được thông qua thì nhiệm vụ tổ chức thực hiện phải được đặt lên hàng đầu và song song với đó là phải nghiêm ngặt kiểm tra, nếu không “nghị quyết một đường, thi hành một nẻo”⁽⁸⁾ mà Đảng vẫn không hay biết. Lúc đó, đường lối của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước không những là những lời nói suông, vô ích mà còn hại đến lòng tin của nhân dân đối với Đảng và Nhà nước. Hồ Chí Minh cũng chỉ ra ba lý do để cần thiết phải kiểm tra: “1. Có kiểm soát như thế mới biết rõ cán bộ và nhân viên tốt hay xấu. 2. Mới biết rõ ưu điểm và khuyết điểm của các cơ quan. 3. Mới biết rõ ưu điểm và khuyết điểm của các mệnh lệnh và nghị quyết”⁽⁹⁾. Với ý nghĩa đó, kiểm tra, đánh giá trở thành công cụ hiệu nghiệm trong việc chống quan liêu, hình thức và bệnh thành tích trong thi đua. Kiểm tra, đánh giá là tất yếu khách quan để quá trình thi đua đi đến đích cuối cùng có hiệu quả.

Thứ hai, mục đích của kiểm tra, đánh giá trong thi đua

Hồ Chí Minh sớm thấy được mục đích, bản chất của kiểm tra, đánh giá, một khâu quan trọng trong tổ chức thi đua. Theo Người, mục đích của kiểm tra là để quyết định vấn đề cho đúng, cho phù hợp với

thực tiễn và cho sát với đối tượng. “có hiểu rõ tình hình thì đặt chính sách mới đúng”⁽¹⁰⁾. Hồ Chí Minh nhấn mạnh: “Đối với mỗi địa phương, mỗi cơ quan, người lãnh đạo cấp trên cần phải xét cho rõ tình hình, hoàn cảnh, và điều kiện cả địa phương hoặc cơ quan đó, mà quyết định việc gì là việc chính của thời kỳ nào. Khi đã quyết định, thì phải thực hành triệt để, cho đạt kết quả đã định”⁽¹¹⁾. Theo Người, “nếu không biết rõ tình hình mà đặt chính sách thì kết quả là “nồi vuông úp vung tròn”, không ăn khớp gì hết”⁽¹²⁾, theo đó, thi đua sẽ rơi vào ép buộc, mệnh lệnh, hình thức và không có hiệu quả.

Kiểm tra còn là biện pháp hữu hiệu để giúp *nắm bắt chủ trương, đường lối* đã được thực hiện như thế nào, thực hiện đến đâu. Hồ Chí Minh cho rằng, “nhiều nơi đặt những kế hoạch thi đua không sát với hoàn cảnh, không sát với địa phương. Nơi thì đặt kế hoạch to quá, rồi làm không nổi. Nơi thì ban đầu làm quá ồ ạt, đến nổi ít lâu thì đuối sức đi, không tiếp tục thi đua được”⁽¹³⁾. Kiểm tra còn là cách để nắm bắt kịp thời đường lối, chủ trương, nội dung thi đua đặt ra đó có đáp ứng được yêu cầu thực tiễn hay không. Bởi theo Người, “tình hình khách quan thay đổi hàng giờ hàng phút, một chủ trương của ta hôm nay đúng, hôm sau đã không hợp thời, nếu ta không tinh táo kiểm điểm những tư tưởng hành vi của ta để bỏ đi những cái quá thời, sai hỏng, nhất định ta không theo kịp”⁽¹⁴⁾.

Kiểm tra còn nhằm *loại bỏ cái sai, cái chưa đúng và đặc biệt là căn bệnh thành tích trong thi đua*. Có kiểm tra “mới biết rõ ưu điểm và khuyết điểm của các mệnh lệnh và nghị quyết”⁽¹⁵⁾, kiểm tra là phương cách tốt nhất để “rút kinh nghiệm, sửa chữa khuyết điểm, phát triển ưu điểm”⁽¹⁶⁾. Hồ Chí Minh phê phán tình trạng báo cáo không trung thực “báo cáo giả dối. Thành công ít, thì suýt ra nhiều. Còn khuyết điểm thì giấu đi, không nói đến”⁽¹⁷⁾. Người chỉ rõ: “Muốn chống bệnh quan liêu, bệnh bàn giấy, muốn biết các nghị quyết có được thi hành không, thi hành có đúng không; muốn biết ai ra sức làm, ai làm qua chuyện, chỉ có một cách, là khéo kiểm soát”⁽¹⁸⁾. Vì vậy, nếu không kiểm tra, không kịp thời điều chỉnh sẽ không phát huy hết năng lực, sáng kiến của mỗi người. Hồ Chí Minh đánh giá cao ý nghĩa, tác dụng của công tác kiểm tra, đặc biệt là kiểm tra việc và kiểm tra

người, bởi vì “chín phần mười khuyết điểm trong công việc của chúng ta là vì thiếu sự kiểm tra. Nếu tổ chức kiểm tra chu đáo thì công việc của chúng ta nhất định bội gấp mười gấp trăm”⁽¹⁹⁾.

Với Hồ Chí Minh, kiểm tra, kiểm soát không phải chỉ đi xem địa phương thực hiện nghị quyết, chỉ thị thế nào. Nếu họ làm sai hay gặp khó khăn, còn giúp đỡ họ làm cho đúng với nghị quyết, chỉ thị trên đưa xuống. Kiểm tra không chỉ dừng lại ở phát hiện những hạn chế, khuyết điểm mà nhân văn hơn chính là để *giúp sửa chữa khuyết điểm*. “kịp thời thấy rõ những khuyết điểm và những khó khăn, để sửa đổi các khuyết điểm và tìm cách giúp đỡ để vượt qua mọi sự khó khăn”⁽²⁰⁾. Kiểm tra “chẳng những kiểm tra chống lãng phí, tham ô mà còn phải chống bệnh quan liêu, mệnh lệnh để giúp các cơ quan Nhà nước cải tiến công tác, giữ gìn kỷ luật, thực hành dân chủ”⁽²¹⁾. Hồ Chí Minh khẳng định: “Làm mà không kiểm tra thì không biết kết quả ra sao, không hiểu sai lệch thế nào để kịp thời sửa chữa”⁽²²⁾.

Kiểm tra, đánh giá còn là để kịp thời *biểu dương, khen thưởng, nhân rộng những tấm gương tiêu biểu*. Theo Người, “trong lúc thi đua, phải thiết thực đôn đốc, giúp đỡ, sửa đổi. Sau đợt thi đua, phải thiết thực kiểm tra, tổng kết, phổ biến kinh nghiệm, khen thưởng những người kiêu mẫu, nâng đỡ những người kém cỏi”⁽²³⁾. Ngay sau thắng lợi của Cách mạng tháng Tám, dù đất nước còn bộn bề khó khăn, Hồ Chí Minh đã ban hành sắc lệnh “Mười điều thương”, ký sắc lệnh 83/SL thành lập Viện Huân chương để động viên người người thi đua, ngành ngành thi đua. “Lấy gương người tốt, việc tốt để hàng ngày giáo dục lẫn nhau”⁽²⁴⁾. Chỉ qua kiểm tra, đánh giá mới khen thưởng kịp thời gương người tốt, việc tốt, động viên được sức mạnh vô địch của quần chúng, của nhân dân. Tuyên dương “Người tốt, việc tốt” để những việc làm bình thường nhưng ích nước, lợi dân được trân trọng và nhân rộng, để ai cũng có thể học được và làm theo được. Biểu dương, khen thưởng cũng như phát hiện hạn chế, khuyết điểm kịp thời là cách tốt nhất để “làm cho phần tốt ở trong mỗi con người này nở như hoa mùa Xuân và phần xấu bị mất dần đi”⁽²⁵⁾. Theo Người, những việc làm của họ dù nhỏ, nhưng giống như những giọt nước

nhỏ thấm vào lòng đất, chảy về một hướng thành suối, thành sông và hợp thành biển cả: “Không biết quý trọng và phổ biến sáng kiến tức là lãng phí của dân tộc”⁽²⁶⁾. Những việc làm tốt cần được khen thưởng và nhân rộng để động viên, khuyến khích mọi người hăng hái làm những việc ích nước, lợi nhà.

Thứ ba, yêu cầu về cách kiểm tra, đánh giá, tổng kết trong thi đua

Để thi đua thành công, Hồ Chí Minh đòi hỏi phải đảm bảo những yêu cầu *trong cách kiểm tra, đánh giá*.

Một là, kiểm tra, đánh giá “phải có hệ thống”, có lãnh đạo và “người lãnh đạo phải tự mình làm việc kiểm tra, mới đủ kinh nghiệm và oai tín”⁽²⁷⁾. Kiểm tra phải có hệ thống nghĩa là khi đã có nghị quyết, thì phải lập tức đốc thúc sự thực hành nghị quyết ấy, “phải biết rõ sự sinh hoạt và cách làm việc của cán bộ và nhân dân địa phương ấy”⁽²⁸⁾. Người lãnh đạo khi tiến hành kiểm tra phải tránh được căn “bệnh bản giấy”, không nên chỉ bằng căn cứ vào các giấy tờ, các báo cáo, “mà phải đi đến tận nơi”, phải “mắt trông, tai nghe, chân đi”. Người phê phán các cấp ủy Đảng, chính quyền và cán bộ “không chịu theo dõi việc làm hằng ngày của cán bộ, đảng viên và quần chúng nhân dân. Ai làm tốt không kịp thời nêu gương, ai làm xấu không kịp thời giúp đỡ sửa chữa”⁽²⁹⁾.

Hai là, kiểm tra phải dựa vào lực lượng của nhân dân, dùng cách thức thật thà tự phê bình và phê bình, để tỏ rõ hết mọi khuyết điểm và tìm cách sửa chữa những khuyết điểm ấy. Theo Hồ Chí Minh, kiểm tra *phải sâu sát thực tế* để lắng nghe ý kiến của người dân, nắm bắt những thuận lợi, khó khăn trong quá trình thực hiện. Công tác kiểm tra, đánh giá cần dựa vào lực lượng của quần chúng, dựa vào “tai mắt” của nhân dân mới đánh giá đúng thực tiễn. Người khẳng định, nếu chúng ta tách rời nhân dân “thì chúng ta không tài nào lập được công trạng gì cả”⁽³⁰⁾.

Ba là, kiểm tra phải tiến hành thường xuyên, liên tục, tránh tình trạng chờ khai hội mới kiểm tra, kiểm tra theo kiểu “cờ rong, trống mõ”, “đánh trống, bỏ dùi”, “đầu voi, đuôi chuột”. Phải coi kiểm tra là công việc thường xuyên để đôn đốc, để giúp mỗi người hoàn thiện tốt hơn công việc của mình. Không coi kiểm tra là bới móc, là “vạch lá tìm sâu”, “không phải ngày nào cũng kiểm tra. Nhưng thường thường

kiểm tra để giúp họ rút kinh nghiệm, sửa chữa khuyết điểm, phát triển ưu điểm³³¹.

Bản là, đối với cán bộ kiểm tra, kiểm soát, Hồ Chí Minh yêu cầu “người đi kiểm soát phải là người rất có uy tín³³²”. Muốn vậy, phải học tập và thấm nhuần đường lối, quan điểm của Đảng, nâng cao năng lực chuyên môn, trau dồi đạo đức cách mạng và nêu gương trong thi đua. Nêu gương của cán bộ lãnh đạo trong thi đua là một trong những biện pháp quan trọng và hữu hiệu, góp phần khơi nguồn sáng tạo của tập thể, của nhân dân, đồng thời góp phần tạo ra sức hút, sự lan tỏa. “Cán bộ xung trước, làng nước theo sau. Việc khó đến đâu, cũng làm được hết³³⁴”. Hồ Chí Minh từng căn dặn: “Một tấm gương sống còn có giá trị hơn một trăm bài diễn văn tuyên truyền³³⁴”, “Muốn hướng dẫn nhân dân, mình phải làm mực thước cho người ta bắt chước³³⁵”, cán bộ “phải thật thà nhúng tay vào việc³³⁶”.

Năm là, kiểm tra, kiểm soát phải công khai, khách quan, chính xác và đặc biệt phải *công tâm, tận tâm, tận lực* trong kiểm tra, đánh giá. Luôn giữ đúng nguyên tắc “dĩ công vi thượng”, “phụng công, thủ pháp”, phải “chí công vô tư, không thiên vị, không thành kiến. Như thế thì mới làm tốt được công tác kiểm tra³³⁷”. Theo Hồ Chí Minh, “phải kiểm thảo từ dưới lên, từ trên xuống. Cấp nào cũng phải kiểm thảo³³⁸”. Những khuyết điểm, sai lầm cần phải được công khai, không phải chỉ để thi hành kỷ luật, mà quan trọng hơn là để giúp nhận thức và sửa chữa những sai lầm đó một cách chính xác và kịp thời. Đúng như V.I. Lênin đã chỉ rõ: sự đưa tin công khai là một thanh kiểm tự nó chữa lành những vết thương do nó gây ra.

2. Ý nghĩa quan điểm của Hồ Chí Minh về công tác kiểm tra, đánh giá thi đua trong giai đoạn hiện nay

Thắng lợi của sự nghiệp công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước hiện nay đòi hỏi tất cả chúng ta phải thi đua lao động với kỹ thuật tiên tiến, với năng suất lao động cao, với tinh thần hăng say nhiệt tình. Muốn vậy, trước hết cần phải nhận thức đúng vị trí, vai trò và sự cần thiết phải thi đua. Coi thi đua không chỉ là đòn bẩy, là biện pháp để thúc đẩy kinh tế - xã hội phát triển, mà còn là một tiêu chí để đánh giá phẩm chất

đạo đức, lòng yêu nước của mỗi con người. Thực tiễn Việt Nam đã chứng minh, nếu không nhận thức đúng về thi đua yêu nước, nếu thi đua không kiểm tra, đánh giá, tổng kết để khen thưởng kịp thời, nhân rộng các điển hình tiên tiến chúng ta sẽ thiếu vắng sự làm việc hăng say và theo đó, sẽ tồn tại tư tưởng bình quân chủ nghĩa, an phận thủ thường, tư túng, tư lợi cá nhân, triệt tiêu động lực phát triển. Kiểm tra, tổng kết để kịp thời khen thưởng “nhằm khơi dậy mọi tiềm năng và nguồn lực của đất nước³³⁹”. Công tác kiểm tra, đánh giá cần quán triệt bài học kinh nghiệm của Hồ Chí Minh:

Một là, cần nhận thức đúng vai trò, tầm quan trọng của công tác kiểm tra, đánh giá, tổng kết trong thi đua. Khi xây dựng kế hoạch thực hiện các phong trào thi đua, bên cạnh xác định mục tiêu, nội dung, đối tượng, phạm vi, biện pháp thực hiện, cần xây dựng nội dung *kiểm tra, đánh giá, giám sát* quá trình thực hiện. Nhận thức đúng vai trò của thi đua để đảm bảo thi đua có hiệu quả cao nhất.

Hà là, cần nhận thức đúng mục đích và bản chất của công tác kiểm tra, đánh giá, tổng kết, coi đây là một nhiệm vụ quan trọng trong thực hiện phong trào thi đua. Các phong trào cần được kiểm tra, sơ kết, tổng kết, đánh giá đúng những kết quả đã đạt được, chỉ ra những mặt còn tồn tại, hạn chế và hướng khắc phục. Thông qua kiểm tra, đánh giá, tổng kết để từ đó mạnh dạn đề cập những vấn đề tồn tại, yếu kém trong công tác thi đua, đồng thời rút kinh nghiệm và khắc phục kịp thời. Việc không kiểm tra, đánh giá, đánh giá không sát, không đúng, né tránh sự thật sẽ là trở ngại rất lớn trong quá trình tổ chức phong trào thi đua, thi đua chỉ còn lại ở giấy tờ, ở những báo cáo và đặc biệt là chủ nghĩa hình thức và bệnh thành tích trong thi đua.

Ba là, thông qua công tác kiểm tra, đánh giá, tổng kết cần tăng cường phát hiện, bồi dưỡng và nhân rộng điển hình tiên tiến trong thi đua. Khi tiến hành đánh giá sơ kết, tổng kết phong trào thi đua cần coi trọng việc phát hiện, lựa chọn những nhân tố mới, những điển hình tiên tiến, những gương người tốt, việc tốt hoặc các tập thể, cá nhân lập được thành tích xuất sắc để động viên, khen thưởng kịp thời đồng thời nêu gương, giáo dục và tạo sự lan tỏa trong cộng đồng.

Sinh thời, Hồ Chí Minh khi đọc báo thường ghi lại các tấm gương người tốt, việc tốt, sau đó yêu cầu điều tra, xác minh lại, nếu đúng sự thật Người gửi thư, bằng khen, huy hiệu hoặc quà cho những người gương mẫu đó. Với cách đó, Hồ Chí Minh đã kịp thời động viên, cổ vũ các tấm gương người tốt, việc tốt. Đồng thời, lấy gương đó mà giáo dục lẫn nhau. Ngày nay, thông qua những phong trào “xóa đói giảm nghèo”, “toàn dân đoàn kết xây dựng nông thôn mới”, “nông dân sản xuất giỏi”, phụ nữ “giỏi việc nước đảm việc nhà”, “xây dựng gia đình văn hóa”, thi đua “dạy tốt, học tốt” trong nhà trường, “góp đá xây trường Sa”, “xây dựng đơn vị vững mạnh toàn diện”, thi đua “đơn vị huấn luyện giỏi”, thi đua “giành ba đỉnh cao quyết thắng”, thi đua “làm giàu - kiến quốc” trong các doanh nghiệp... cần được kiểm tra, đánh giá, tổng kết để tôn vinh những điển hình tiên tiến. Các tập thể, cá nhân có nhiều thành tích tham gia phong trào thi đua cần được cấp có thẩm quyền xét khen thưởng kịp thời. Việc khen thưởng cái tốt, cái đúng cũng như sửa chữa cái sai, uốn nắn cái lệch lạc kịp thời sẽ có tác dụng nêu gương và tạo động lực thúc đẩy phong trào, bởi nếu dung dưỡng cái sai sai, cái xấu sẽ làm triệt tiêu cái tốt, cái thiện.

Ngày nay, trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc, những tr tưởng của Hồ Chí Minh về thi đua ái quốc vẫn còn nguyên giá trị, “thi đua là yêu nước, yêu nước thì phải thi đua. Và những người thi đua là những người yêu nước nhất”⁽⁴⁰⁾. Phương cách tốt nhất để phát huy nội lực, đoàn kết toàn dân chiến thắng

đói nghèo, thực hiện thắng lợi công nghiệp hóa, hiện đại hóa là phải thi đua. Hồ Chí Minh không chỉ đề lại hệ thống những quan điểm chỉ dẫn về thi đua yêu nước, mà còn đề lại nhiều kinh nghiệm trong tổ chức, kiểm tra, đánh giá phong trào thi đua và bản thân Người đã nêu một tấm gương mẫu mực về thi đua yêu nước. Điều đó đòi hỏi chúng ta cần phải nghiên cứu và vận dụng một cách thấu đáo, sáng tạo, phù hợp với điều kiện, hoàn cảnh của giai đoạn cách mạng mới. Thi đua phải có đánh giá, tổng kết để kịp thời biểu dương, khen thưởng, nhân rộng các điển hình tiên tiến có vậy mới động viên, khích lệ được đông đảo quần chúng hăng hái thi đua. Bởi, “sáng kiến và kinh nghiệm là của quý chung cho cả dân tộc. Chúng ta phải ra sức làm cho nó dồi dào thêm và lan rộng mãi”⁽⁴¹⁾.

(1), (4), (6), (7), (8), (9), (10), (11), (12), (15), (16), (17), (18), (19), (20), (27), (28), (32), (35) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, Nxb. CTQG, H., 2011, T5, tr.169, 636, 283, 33, 307, 308, 33, 332, 307, 341, 327, 637, 316, 16.

(2), (3) V.I.Lênin, *Toàn tập*, Nxb. Tiến bộ, M., 1978, T44, tr.450, 449.

(5), (23), (26), (10), (21) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T7, tr.33, 146, 404, 407, 404.

(13), (36), (38) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T6, tr.169, tr.234, 457.

(14) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T4, tr.28.

(21) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, *Sđđ*, T12, tr.503.

(22), (30) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T10, tr.481, 588.

(24), (25), (29), (33) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T15, tr.672, 672, 663, 271.

(34) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T1, tr.284.

(37) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T14, tr.364.

(39) Đảng Cộng sản Việt Nam, *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XII của Đảng*, Nxb. CTQG, H., 2016, tr.75.

Examination, evaluation - conditions to improve the effectiveness of patriotic emulation according to the Ho Chi Minh ideology

Abstract: Looking back on the history of the nation, we see that Ho Chi Minh always considers emulation the best way to arouse patriotism, self-reliance and national self-reliance. From his perspective, actions and call for patriotic emulation, he encouraged the entire Party, the entire people and our whole army to unite, overcome all difficulties and hardships, contribute to lead the cause of resistance to victory, lead the national anthem to success. Ho Chi Minh's point of view on emulation and evaluation in the competition is as follows: 1. The need to check and evaluate in emulation; 2. Purposes of examination and evaluation in emulation; 3. Requirements on checking, evaluation, summing up in emulation. And testing, evaluation is one of the important, indispensable steps to gain the highest efficiency in emulation.